

Poste Restante ★

Medlemsblad för
Nils Ferlin-Sällskapet
Nr 2 1991

Det kunde varit...

Nils Ferlin till minne

Det kunde varit en råtta,
en ängslig, liten mus,
som rusade runt i tomgång
emellan höga hus.

Det kunde varit en fågel,
en pigg och livlig en,
som virvlade kring i vinden
på gatans slitna sten.

Men det var ett fjolårslöv bara,
som snurrade i spiral,
ett livlöst ting, som höjde
postumt sitt prassels tal.

Sven Collberg

1991-04-08

Den expressiva bilden på omslaget är "Till åminnelse tecknat ur minnet den 3/9 1937 av vänsterinnern i samma lag", signaturen U. B.

Den ackompanjerande inskriptionen lyder: "Filipstadskamraternas högerinner år 1923, Nils Johan Einar Ferlin ('Fabian') stegar in på planen med sin attityd å la sjörövare från 1700-talet sättandes skräck i motståndarna redan vid sin entré på arenan."

För mer om den ferlinska böjelsen för — och skickligheten i — det gröna fältets schack, se sid 13!

Kära Ferlinvänner!

Bort gå de, skaldade Heidenstam när Fröding dog. Stilla skrida de, en efter en till skuggornas värld. Klangen av klockor förnims i dessa tunga ord, och den känns i hela kroppen för oss i sällskapet som under det senaste året drabbats av så många förluster. Även om den diktare vi samlas kring vant oss vid att döden är det enda vissa i tillvaron, känns det så trist att se vår krets glesna genom att nära vänner och stöttepelare faller ifrån. Nu senast är det Sandro Key-Åberg som vi stannar upp inför.

Han var Nils Ferlin-Sällskapets ordförande under viktiga år, och det var inte lätt att efterträda honom. Han hade ju en central betydelse i många olika sammanhang. Vår verksamhet följde han in i det sista och var ett stöd på sitt vanliga ovanliga sätt.

Sandro Key-Åberg hade en besvärlig uppväxt, men blev berättare när han återgav den, t ex i BLM 1961. Annars var han dramatiker i en nästan egen genre — pratorna — men framför allt och från början och till slut var han lyriker. Han hade lärt sig av centrala förnyare i den svenska 1900-talslyriken: Pär Lagerkvist och Birger Sjöberg, Diktonius och Ekelöf. Men han hittade ändå mycket tidigt en personlig ton, som också kunde spåras i hans sätt att prata. Den som mött honom minns och kommer ihåg hans ögon. De hade sett mycket, så man sig som inför dem som varit med om något speciellt.

Döden var för Sandro Key-Åberg liksom för Nils Ferlin ett ständigt återkommande motiv. Ibland kunde han gestalta honom på ett sätt man heller aldrig glömmer: "Jag hör dig gamle man i skinnväst/hur du sågar/på knä bland hundlokorna."

Men inför döden väljer jag hellre att plocka fram en dikt om kärleken. Den hör till de förhållandevis tidiga och står som upptakt i den vackert resignerade samlingen från 1960 som fick heta "Livets glädje".

Man skall vara varsam med ord av den här sorten. De behöver varken tolkas eller ens förklaras. Antingen tycker man om dem från början eller också är man främmande för dem. Jag tycker om dem. Det är en vacker tanke att

Mänskotinget
älskar jag
och upprättar ständigt på nytt
i avbildens form
min kärleks lågande drift
och min mänskoglädje som i sin luftvågs
eka lyckligt ror

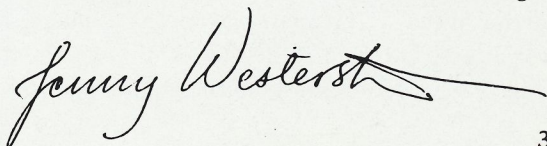
Luftvärlden
älskar jag
och blåser mot dödens vägg
genomskinliga och
blanka klot som på sin yta
återger luftvärldens lätta bjälklag
och fågellycka

Livvärlden
älskar jag
och sammanfogar outtröttlig
med sinnestecken
en bild av den grunda skreva
som livets glädje bebor och som badar
i min åträs sol

åter och åter
beskriver
kärleken sitt föremål
för att befästa
livet som flämtar i sitt
törnsnår och rädda sin kärleksvärld
undan döden

Sandro räddade en bit av sin kärleksvärld undan döden. I saknaden efter honom får vi läsa honom på nytt.

Hälsningar

"En märklig man! — En bekant till oss."

ÅKE RUNNQVIST var i hela sitt vuxna liv en trofast Ferlinläsare. Han var mer än så: Vän och förtrogen med Skalden — och så insiktsfull och modig att han 1958 skrev den första heltäckande biografien, titel kort och gott: "Nils Ferlin". Vänskapen och förtroligheten fortsatte! Efter N F:s bortgång presterade han "Nils Ferlin. En bildbiografi" (från vaggan till graven) med en intim och mycket upplysande text och ett ovärderligt bildmaterial. Både böckerna måste finnas på biblioteket. Låna dem!

Som Ferlins förläggare gav han också ut Henry Ferlins minnesbok — och såg till att förlaget (Bonniers) stödde och publicerade Jenny Westerströms magnifika avhandling om "Barfotapoeten", som kom ut i fjol och som (*mirabile dictu*) snart är slutsåld. Nog borde förlaget satsa på en ny upplaga, liksom man ständigt gör med Ferlins dikter. Ferlinentusiasterna är många (säkert har en hel del inte hunnit skaffa den ännu) och blir oavbrutet fler och fler.

Naturligtvis var Åke Runnqvist med när Nils Ferlin-Sällskapet bildades i Idun Lovéns konstnärssateljé på David Bagares gata. Han skrev om det i *Poste Restante* nr 1/1990. Och jag, som torde vara det enda kvarvarande vittnet, kan intyga att hans skildring av den remarkabla kvällen — inklusive "Gangster-Johanssons" kraftfulla inlägg — till punkt och pricka är sant.

Åke Runnqvist hade många andra strängar på sitt instrument. Han tillhörde de få benådade som arbetade "Lätt, Snabbt och Ömt". Jag vet att han läste otroligt fort: han tog emot ett manuskript, vände bladen — och man trodde att han bara tittade på pagineringen — sen kommenterade han detaljerat innehållet. För "hans författare" på förlaget, och de blev med åren många — många, var han ett starkt stöd; på en gång sträng Mentor och osedvanligt lojal förespråkare. Därom finns livliga vittnesmål.

Samtidigt skrev han faktaspäckade och lättlästa böcker om Svensk arbetarlitteratur, Moderna svenska författare, Moderna utländska författare, Litterära tidskrifter. Där var han en vägröjare. Men också böcker om hur man be-

ÅKE RUNNQVIST, en av Nils Ferlin-Sällskapets stiftare gick bort i våras. Foto: Bonniers arkiv.

kantar sig med och roar sig i främmande metropoler. Frivolitet var honom icke främmande.

Från mitt samarbete med honom i Bonnierhuset, en gång i världen, har jag både distinkta och ljuvliga minnen. Yrkesmässiga samtal och hans älskvärd spetsfundiga kommentarer vid ett stort lunchbord; de kunde lämna kvar hullingar, som länge värkte i många av oss. Där kunde han också presentera en färsk limerick från natt-tåget.

Vet ni, förresten, att det var han och Curt-Steffan Giesecke (sedermera försäkringsdirektör och SAF-chef) som under signaturerna Ture Seck och Rune Åquist tillsammans skrev och först på Limerick-förlaget, Bromma (ny utökad upplaga på Bonniers, 1949) utgav "All världens Limerickar". Jag lovar: Oslagbar på svenska språket. När ni ändå är på biblioteket: låna den också.

Åke Runnqvist var faktiskt "En märklig man! — En bekant till oss."

AXEL LIFFNER

NILS FERLINS ÖLANDSVALS

Sång

På So-lens och Vin-dar-nas ö i lä för den bru-san-de
Till So-lens och Vin-dar-nas ö där hag-tor-net blän-ker som

sjö. Där må-sar-na fis-ka och vå-gor-na vis-ka där möt-tes vi
snö. Kring sti-gar och al-var och kos-sor och kal-var dit far jag i-

två i en grön ber-så Ska re-dan jag vin-ka ad-jö till
gen till min här-te-vän Må gär-na vi gli-da å-stad mot

dej och till ö-ar-nas ö? Du grå-ter väl in-te min
höst och mot fal-lan-de blad! Ty hös-ten och vin-tern för-

hjär-te-vän när du vet att jag strax är tillbaks i-gen. Re'n i
går så lätt och sen kö-per jag ge-nast en båt-bill-jett!

maj min-ka-vaj ska jag tvät-ta så fin som man kan det med ter-pen-tin.

Hand-klä-ver tar jag ner och små vi-sor av Taube, en gar-de-rob.

För det finns in-te nå-got som fäs-ter alls och går opp mot en

li-ten se-mes-ter-vals i ljum-man-de fläk-tar från glit-tran-de

sjö på so-lens och vindar-nas ö!

© 1987 Musik: Ove Engström
Text: Nils Ferlin

I mitten av trettioalet gästade Nils Ferlin målaren Axel Kargel på Öland. Vid något tillfälle då skrev Ferlin en text som han kallade Ölandsvals. Det är naturligtvis en tillfällighetsvers, finns inte publicerad i någon diktsamling, inte i någon bok över huvud taget. Men ändå dock publicerad, i lokaltidningen Ölandsbladet. Detta gamla gulnade klipp fick undertecknad sig tillsänd av Ferlinvännen och sommarölänningsen Rolf Grandin, som visste att jag sysslade med att tonsätta skalden. Denna annorlunda Ferlinvisa finns inspelad på min LP Vismålning. Här publiceras nu för första gången noterna.

Ove Engström

ÅRETS PRISTAGARE: STIG SJÖDIN

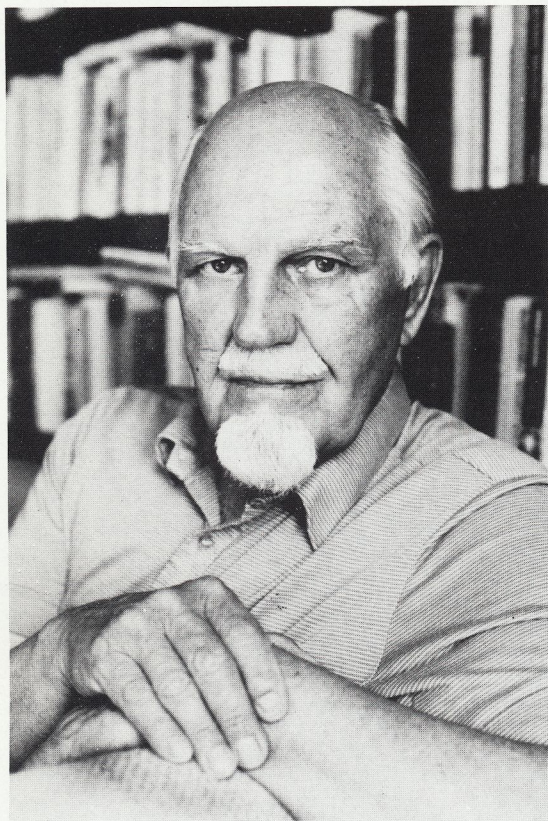

Foto: Ulla Montan

Har han inte fått det? Har Stig Sjödin verkligen inte fått Nils Ferlinpriset? Man måste gå och titta efter för att övertyga sig om att världen och vi fungerat så bakvänt. Och det har vi. Så det är på tiden att vi bättrar oss.

För han hör ju till de självklara, och man gläds när man kastar en blick tillbaka och möter hans dikter på nytt.

Proletärförfattare har vi haft många, och inte utan rätt har det sagts att deras arbetade prosa hör till de viktiga och originella svenska bidragen till litteraturen. Proletärpoeter är det inte lika lätta att peka ut. Etiketten har aldrig känts lika brukbar, och man kan undra om det beror på att poesien alltid har sin egen logik och sitt eget språk. Det är få som ställt problemet på ett så påträngande vis som Stig Sjödin. Hans stora genombrott var ju "Sotfragment" som han hann fram med medan det ännu var fyrtiotal:

*Bessemmerkonvertern hävde sin väldiga buk
ur den svarta gropan
och drog in luft i osynliga lungor.
Sedan sprutade den en straffsång
över det onödiga kolet,
med ett eldvrål, i ett gnistrande
och sprakande regn bannade den tackjärnet
till lydnad och smidighet.
En orgel med okänd klaviatur
och aldrig drömt register,
för skolklassen som med gapande munnar
och ögon drack den väldiga synen.
En släkting till vulkanen.*

Det kändes så självklart. Det förvandlade oss till medlemmar av denna gapande skolklass och det som tett sig så avlägset när vi läste naturlära i skolan var plötsligt konkret och omöjligt att glömma. Så kunde det som en del ville avfärda som obegriplig poesi bevisa sig vara den enda vägen till verkligheten. Också som pedagogik för poesi var detta viktigt. Och det var inte mindre märkligt att valsverksarbetaren från Sandviken så snart hade nått den suveräna behärskning som ska till för att man ska våga göra det självklara och upptäcka det närliggande. Vägen dit hade gått genom ett par fyrtiotalistiska samlingar, också de med minnesvärda dikter som också visar på bredden i registret. "En dag till landet resa" heter en, för övrigt tillägnad Gunnar Björling, och den visar vilken fin iakttagare Stig Sjödin är i den breda linneanska traditionen:

*tumma lite grand på gräs och fåglar
låtsas vara glad åt mygg och klifän
och sedan luta huvudet mot himlens kuddar
kanske på en dammig hemväg
pinndjävlas med en ormslå
eller röva ett fång doft ur hüggen*

Dikten står i "Sommarpredikan" (1947), och där och framgent noterar man också hur många fina diktsamlingstitlar som Stig Sjödin har funnit på: "Nattliga besök" (1950), "Molnskugga" — man tänker gärna på Herman Norrmans målning! (1955), "Asparnas tält" (1959), "Förklaringstapet" (1977), "Hjärtats heta smedja"

(1979), "Slaggsten och syren" (1985), "Näverbrev" (1988).

Stig Sjödin har blivit en silverhårig klassiker, och ibland har han möjligen förnummit att man lite väl obligatoriskt påmint honom om hans tidiga förflutna så snart han velat göra nytt. Det han tog med sig in i litteraturen var inte bara de egna erfarenheterna från syneförrättningen i verkligheten utan också en tilltro till litteraturens möjligheter. Den som fått mätta sin hunger genom att själv tillägna sig den stora dikten kan aldrig misstro orden på samma sätt som den som fått dem sig itutade. Det leder nog också till att man får ett mer självklart förhållande till de stora föregångarna. Valsverksarbetaren vågar ta en vals med klassikerna:

*Berenike, det är dags att lägga ljuset
i en sista skön förförisk slinga.
Plejaderna har sjunkit i saknadens dikt,
i saknadens snö där de älskande gråter.
Till dessa ljuva lekar hämtar jag dig
när stjärnorna tysta går hem.*

Så han har gjort så mycket, Stig Sjödin, ända fram till det att han nu senast minde oss om de viktiga dofterna av gamla äpplesorter: Salaholms rosensgylling, Ökna lökäpple. "Många andra att förtiga, men med namn som doftar ur ett Sverige vars sötma förklingat." Han hör till dem som vågar skriva om det underbara livet, men han gör det så klarsynt att också barfotapoeten själv lyfter på sin huvudbonad och gratulerar till priset.

PER RYDÉN

FERLINPRISTAGARE

1963 Ruben Nilsson
1964 Emil Hagström
1965 Helmer Grundström
1966 Tor Bergner
1967 Olle Svensson
1968 Nils-Magnus Folcke
1969 Sonja Åkesson
1970 Ebba Lindqvist
1971 Petter Bergman
1972 Sandro Key-Åberg
1973 Sten Hagliden
1974 Stig Warren
1975 Harald Forss
1976 Elsa Grave
1977 Axel Liffner
1978 Ingeborg Erixson och Anna Rydstedt
1979 Bengt Anderberg
1980 Ann Margret Dahlquist-Ljungberg
1981 Bo Carpelan
1982 Lars Lundkvist
1983 Lars Forssell
1984 Birger Norman
1985 Maria Wine
1986 Bengt Emil Johnson

1987 Tomas Tranströmer
1988 Solveig von Schoultz
1989 Ralf Parland
1990 Bo Setterlind
1991 Stig Sjödin

TRUBADURPRISTAGARE

1980 Thorstein Bergman
1981 Gunde Johansson
1982 Olle Adolphson
1983 Gunnar Turesson
1984 Torgny Björk
1985 Tor Bergner
1986 Ove Engström
1987 Cornelis Vreeswijk
1988 Alf Hambe
1989 Rolf Wikström
1990 Håkan Steijen
1991 Jan-Olof Andersson

HEDERSPRISTAGARE

1981 Alf Henrikson

Jan-Olof Andersson, Trubadurpristagare 1991:

En mångsidig visbegåvning med hela landet som arbetsfält

Så var det då åter dags för ett av årets mest angenäma uppdrag, att ringa upp, gratulera och intervju årets Trubadurpristagare som den här gången heter Jan-Olof Andersson. Han är måhända inte så välkänd som han borde vara hos den stora allmänheten. Men för de som hänger med är han sedan länge ett av de klarast lysande namnen på vissångarfirmamentet. Att få tag på denna ständigt turnerande artist visade sig inte vara så lätt. Tack vare den moderna trådlösa kommunikationsteknologin, lyckades jag nå honom i bilen någonstans i Halland.

— Hej Jan-Olof. Och grattis!

— ???..... Till vad?

— Till årets Trubadurpris förstås!

— Nej...det är inte sant? Jag blir mållös — jag vet inte vad jag ska säga...

— Då passar jag på att intervju dig så länge. Född?

— Jovisst. 1954 i Skövde.

— Västgöte således.

— Absolut!

— Jan-Olof, jag har ju hört dig åtskilliga gånger, framförallt kanske hos Visans Vänner. Varje gång har jag imponerats, ja, fascinerats av ditt oerhört fina men samtidigt helt självklara samspel mellan röst och gitarr. Du måste ha börjat öva redan i vaggan?

— Jag var väl i sjuårsåldern när jag började sjunga och spela gitarr. Mer allvar i mitt musicerande blev det när jag antogs till Gymnasieskolans musiklinje i Göteborg 1969.

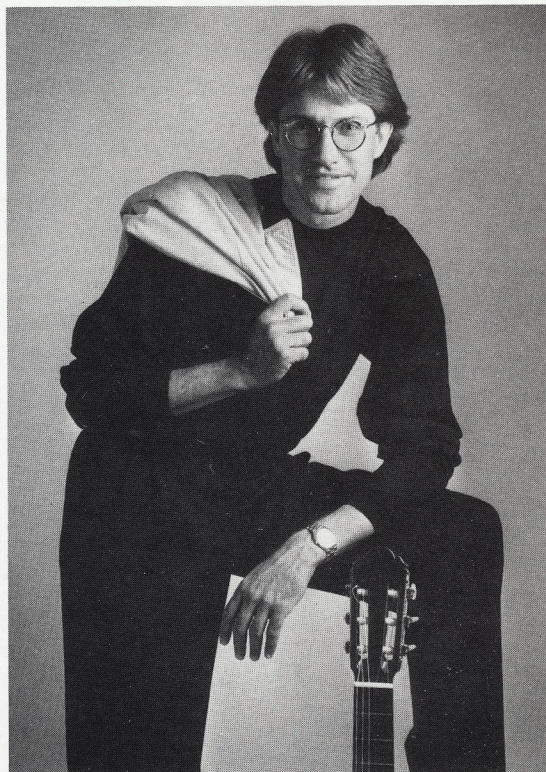
— Men sen har du också studerat här i huvudstaden?

— Ja, det stämmer. 1974 flyttade jag till Stockholm och studerade i fyra år vid Stockholms Musikpedagogiska Institut, SMI. Jag tog sångpedagogexamen men studerade naturligtvis också gitarrspel och gitarrmetodik.

— Och efter detta började ditt liv i kappsäck kan jag tänka. Jag vet ju själv av egen bister erfarenhet att tillvaron som frilansande vissångare inte precis är någon lustiger dans på de bräder som skola föreställa scenen.

— Nej, snarare ett ständigt resande till de scener runt om i riket där det kan tänkas finnas ett behov av en trubadur.

— Och det behovet har du svarat upp till på många sätt.

Jan-Olof Andersson

Foto: Ateljé Doverholm

— Jo. Jag har ju arbetat med olika musikstilar genom åren, vilket givit referenser som är en stor tillgång i min nuvarande verksamhet som vissångare. Jag har spelat i dansband, i storband, sjungit i kör, jobbat som krogtrubadur men också undervisat i sång och gitarrspel. Och i höst ska jag undervisa i vistolkning i Nordiska visskolan i Kungälv.

— Du har med andra ord ordentligt på fötterna när det gäller repertoaren?

— Ja, den sträcker sig från de elisabethanska sångerna från 1600-talets England genom vår

egen svenska vistradition fram till mina egna tonsättningar och sånger. Jag har också framträtt som gitarrsolist och medverkat som studiomusiker vid grammofoninspelningar. I radio och TV har jag, förutom egna sånger, också sjungit Dan Andersson, Olle Adolphson, Karl Gerhard, Alf Hambe, Gösta Kullenberg och provinsiella visor från min hembygd.

— Och Ferlin, förstås?

— Naturligtvis! Ferlins visor har jag ständigt aktuella, främst kanske i Lille Bror Söderlundhs tonsättningar men jag har också själv dristat mig till att komponera musik till bl a "En inneboende", "Krist sörjer" och "Faktum är nog".

— Jan-Olof, även om du inte är någon kändis i folkdjupen, så är du ett mycket respekterat namn på den svenska visscenen och det bevisas väl inte minst av alla de stipendier du tidigare belönats med. Kan du nämna några?

— Ja... få se nu... Visprämen Storkens Stipendium, Lille Bror Söderlundh-stipendiet, Olrogstipendiet, Skövde Stads Kulturstipendium och nu senast Alf Hambe-stipendiet.

— Och nu alltså, som gräde på moset, Ferlin-Sällskapets Trubadurpris. Har du hunnit tänka efter vad du ska säga?

— Ja... jag är överväldigande glad. Att få Trubadurpriset — vilken höjdare!

OVE ENGSTRÖM

På vägar-na vi gånga
och sparka och slå,
ty vägar-na är trång-a
och krångliga att gå:
På vägar-na, de vrånga
en människa blir så
som djävlar äro många
som änglar äro få...
slå själv om du inte vill bli slagen!
Krist sörjer för den yttersta dagen.

Ovan: Nils Ferlins
"Kristi sörjer" i
Jan-Olof Anderssons
tonsättning.

NILS FERLIN ÄR DEN MEST TONSATTE SKALDEN I VÅRT LAND!

Ovanstående konstaterade "Den sjungande trubaduren" (som han kallar sig), Ove Engström, när han hälsade välkommen till den Ferlin-konsert som hölls i Karlstad lördagen den 25 maj i år. Då hyllades Nils Johan Einar i sin födelsestad av Nils Ferlin-Sällskapet som var huvudarrangör för konserten.

På kvällen samma dag höll Sällskapet årsmöte på Sara Hotell Winn i Karlstad.

Konserten samlade, trots att solen lyste i Karlstad (konstigt vore det väl annars!), en stor publik i Arenan i stadsbiblioteket på eftermiddagen där en rad Ferlin-tolkare bjöd på ett fullödigt program.

Nils Johan Einar var alltså huvudpersonen denna dag. Han som föddes i kvarteret Klara i Karlstad 1898 och som tioåring flyttade med familjen till Filipstad för att sedermera hamna i Klarakvarteren i huvudstaden och slutligen i Länna i Roslagen.

Ove Engström — som också var konferencier — inledde konserten med sin egen tonsättning av "Av trummor och tamburiner". Henry Iserman, recitator från Lidingö (och påtagligt lik

Nils Ferlin), läste med elegans och inlevelse några Ferlin-dikter, bl a "Poste Restante", "Ett brev", "En ökenblomma" och "Men går jag över ängarna".

Kvinnlig Ferlintolkare

De flesta av Ferlin-tolkarna är män, men här fick publiken också möta en kvinnlig sådan, Monika Lilja-Lundin från Mörby utanför

De medverkande vid Ferlinkonserten den 25 maj i Karlstad var fr v Rolf Mårth, Bror Frisk, Håkan Steijen, Monika Lilja-Lundin, Henry Iserman, Karl Erik Widemark och Ove Engström.

Foto: Esse Jansson.

Stockholm, som bl a framförde egna tonsättningar av skaldens dikter.

— Man kan inte låta bli att tonsätta Ferlin, det finns musik redan i dikterna, sa hon och sjöng bl a sina egna tolkningar av "Snett och runt", "Milorna flämta" och "Gatubild". Hon framförde också "På Arendorffs tid" som fått melodi av Ferlin själv.

Monika Lilja-Lundins fina och personliga tolkningar får vi säkert höra mer av i framtiden.

Finländsk gästtrubadur

Nils Ferlin har översatts till många språk, bl a finska. Finlandssvensken Karl Erik Widemark från Åbo, inbjuden gästtrubadur, valde dock att framföra sina tonsättningar av skalden på svenska. Karl Erik Widemark har tonsatt inte mindre än 50 (!) Ferlin-dikter. Här framförde han "Getsemane", "Två människor" och "John Boy".

— Ferlin är något av det käraste vi har i den svenska litteraturen, sa han.

Håkan Steijen från Hägersten, som fick Ferlin-Sällskapet Trubadurpris förra året, bidrog också med ett par egna tonsättningar. "Rus" och "Om ögon" har fått melodi av honom. I övrigt framförde han bl a "En ollonborr är varenda fråga" och "Av ständig oro", vackert tonsatta av framlidne klarabrodern Broder Tor Bergner och "Om våren", tonsatt av Olle Adolphson.

Ferlinska revykupletter

Rolf Mårth och Bror Frisk (den senare på dragspel), från Ferlingruppen i Filipstad, bjöd på några av Ferlins revykupletter från 20-talets Fi-

lipstad. Nils Ferlin ägnade sig ju som bekant på den tiden åt att gissla stadens fäder i sina revyer under signaturen Fabian.

Ferlin och kärleken

— De få kärleksdikter som Nils Ferlin skrev är pärlor i den svenska lyriken, sa Ove Engström som tillsammans med Monika Lilja-Lundin framförde den välkända och ofta spelade "I folkviseton" och sedan inledde sin del av programmet med en egen tonsättning av "Gick jag allena". Han fortsatte med Lille Bror Söderlundhs tonsättning av "En valsmelodi" och avslutade med "Barfotabarn", "Cirkus" och "Nils Ferlins Ölandsvals" i egna tonsättningar.

Den sistnämnda har en lustig tillkomsthistoria. Det är en tillfällighetsvers som Nils Ferlin skrev när han gästade konstnären Axel Kargel på Öland i mitten av 30-talet. De två var på "lokal" och orkestern spelade en sommarvals.

— En sån kan du inte skriva, sa Kargel till Nils, varpå den senare skrev ned sin Ölandsvals som sedermera publicerades i Ölandsbladet. I övrigt finns den inte tryckt. Ove fick den sig tillsänd för några år sedan och satte en såväl kongenial som medryckande melodi till den. (Se sid. 5!)

Stämningsfull avslutning

Ferlin-konserten avslutades med att alla medverkande och publiken sjöng Ferlins "Får jag lämna några blommor" till musik av Lille Bror Söderlundh. Då kändes det verkligen som om Nils Johan Einars ande svävade över sällskapet. Det blev en mycket stämningsfull, värdig och vacker avslutning på ett synnerligen omväxlande och rikt program.

ESSE JANSSON

Ferlin-konsert på skaldens födelsedag

Onsdagen den 11 december bör Ferlinvännerna pricka in i almanakan. Då blir det, på skaldens 93:e födelsedag, en visafton helt ägnad Nils Ferlins diktning. I skrivande stund är Ove Engström, Håkan Steijen och troligen Monica Lilja-Lundin klara för medverkan. Bl a kommer publiken att få höra en (den enda?) dikt som Ferlin skrev om julen. Den heter "Drömmar" och är tonsatt av Ove Engström. Evenemanget äger rum på mysiga Visrestaurangen Rosenbrunn, Regeringsgatan 77 i Stockholm. Beställ bord i tid! Det är Visrestaurangen som arrangerar i samarbete med YTF.

PRESS-ROSAD FERLIN-LP

"I livets villervalla"

Ove Engström sjunger Nils Ferlin

16 dikter till musik av Tor Bergner, Torgny Björk, Ove Engström och Lille Bror Söderlundh.

"Inte sedan Sven-Bertil Taube sjöng in sin klassiska Ferlinskiva, har något så intressant kommit med Ferlin-visor som den här LP-presentationen!" BOHUSLÄNINGEN

"För den som har Nils Ferlins egna tolkningar på LP, är det lätt att konstatera, att Ove Engström kommit diktaren och hans verk mycket nära." BLEKINGE LÄNS TIDNING

"En duktig sångare tar sig an Nils Ferlin...här finns engagemang och musikaliska variationer." AFTONBLADET

"Men främst måste man nämna Ove Engströms framförande av visorna, hans förnämliga textning, inte en stavelse går förlorad. Så skall dikter sjungas!" SUNDSVALLS TIDNING

Skivor och kassetter kan beställas genom: **MUSICANT RECORDS**
Nässelstigen 91, 162 40 Vällingby
Telefonorder: 08-89 50 95

PS Glöm inte att ange om Du vill ha skiva eller kassett!

Julklappstips!

En skiva eller kassett med Ove Engström

VISMÅLNING

Ove Engström sjunger 16 egna visor till text av:

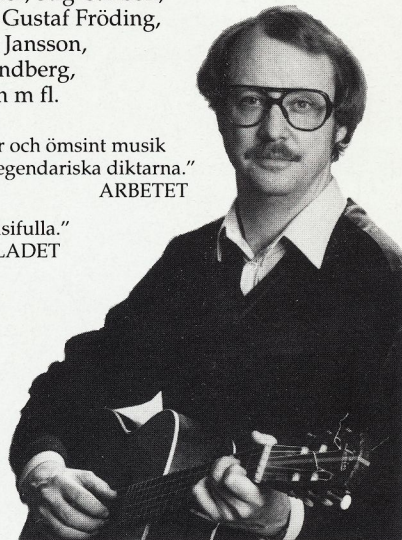
Dan Andersson, Tor Bergner, Stig Carlson, Marja Entrich, Nils Ferlin, Gustaf Fröding, Helmer Grundström, Esse Jansson, Hans Kjellgren, Ingmar Lindberg, Bo Setterlind, Sven Viksten m fl.

"Ove Engström skriver vacker och ömsint musik ...en kärleksförklaring till de legendariska diktarna." ARBETET

"Arrangemangen är ofta fantasifulla." AFTONBLADET

"Han har otvetydigt imponerande resurser." HIFI & MUSIK

Pris 69:- st
+ porto + emb. (11:-)
PS Du kan också sätta in pengarna direkt på postgiro 81 18 44-0. Då slipper du porto!

Ein Waltz-Melodía par Nikolao Ferlino

Fimp ist' journée,
obscurité
purras las call-girls et stellás.
Plenipotent
von delinkvent
sussas las snut-hæcks et cellas.
Batting studeras in sleepy vision
wie los angeles cirklas nojs habitation.
Aj fajtas ein waltz-melodía
ganz soloquist in missinass.
Und las jambas hat anorexia,
et dito hat collum et brass.
Aj hat kursat kuplett zu revue-tribunaloj
Pardong, Sacredieu, pour parti pekoraloj!
Für las jambas hat anorexia,
et dito hat collum et brass.

(Dagen är släckt,
mörkret har väckt
stjärnor och katter och slinkor.
Fyllda av skarn,
slödder och flarn
sova polishus och finkor.
Barnet det skådar i drömmarnas brus
hur en ängel med lyktor går runt våra hus.
Och ensam i kvällen den sena
jag slåss med en smäktande vals.
Och jag är ganska mager om bena,
tillika om armar och hals.
Jag har sålt mina visor till nöjets estrader
och Gud må förlåta mej somliga rader
ty jag är ganska mager om bena
tillika om armar och hals.)

Bland det otal språk som Nils Ferlin blivit översatt till saknas naturligtvis inte transpiranto. Detta oerhört svettiga tungomål har ju som bekant sin mest markanta utbredning i Grönköping med omnejd. Ovanstående tolkning av "En valsmelodi" har ingen mindre än stadens grundrektor till upphovsman, Ludoviko Hagwaldo, som han tecknar sig på transpiranto.

SKALDEN OM EN FOTBOLLSBILD

I samband med sitt 40-årsfirande 1947, utkom Degerfors IF med en jubileumsskrift i vilken återfanns ett bidrag av Nils Ferlin. Den som åstadkom detta remarkabla sakernas förhållande var Gunnar Starck som medelst ett brev och ett lagfoto till Ferlin fick honom att fatta pen-
nan med följande resultat. Starck står till höger om Ferlin — och var Ferlin står ska väl inte vara

svårt för betraktaren att fastställa trots att det runnit undan 73 år sedan bilden togs. Den blivande skalden var redan då ganska mager om bena, för att inte tala om armar och hals! Ett stort tack till Rolf Nyström i Degerfors som välvilligt ställt bild och text till *Poste Restantes* förfogande. Och därmed lämnar vi över ordet till den fruktade forwarden själv:

Penningby den 18/2—47.

Lustigt ändå vad man kan åka tillbaks i åren på en enda sekund, broder Starck! Det här fotografiet du skickade mej, det knäpptes en gång för 28 somrar sedan på ett gärde i det natursköna Råmen. Kanske Tegnér hade sprungit över det gärdet nån gång i sin gyllene ungdom. Eller Geijer. Ack ja, 28 år är en lång tid och man hinner förändras. Gammal och skraltig, ledbruten och reumatisk — för tillfället belagd med influensa också — sitter jag och funderar ... Hur ser du ut nu för tiden, broder, och idkar du någon idrott på ålderdomen? Tjugo liter lingon plockade jag — alldeles ensam, i höstas och det tyckte min fru var utomordentligt bra gjort. Han har ju aldrig sett mej på fotbollsplanen!

Nu visar jag henne likväl ditt fotografi — Filipstads Sportklubb i Råmen 1919 — och säger: Där ser du mej — jojomän! — och där ser du Starck. Gunnar hette han — från Degerfors — och det var en prima grabb. Han gick i Bergsskolan då. Och här har vi Reinholtz (Erik) och Fast och Hackis och Söderblad och Magnell o. s. v. (De båda sistnämnda bildade sedermera, efter mönster från Sportklubben, idrottsföreningen FAIS, Filipstads Allmänna Idrottsförening). På Starck när var det idel torparpojkar från Filipstad, säger jag, och det var ett fint lag — eller kunde åtminstone ha blivit det. Den här matchen — i Råmen, tog vi ju mera på lek eftersom det var brukets debut i idrottskläder och vann bara med 6—0. Det berodde en del på målstängerna också, som stod två meter för nära varann och var en halv meter för kor-

ta. Den stackars Rämensmålvakten — som f. ö. gjorde en fullständig fantommatch — slog några ofrivilliga backhands emellanåt så det sa skvatt i plankan — eller överstången, kanske vi skulle säga, och jämrade sej högljutt. "Planen" var ganska originell också — såtillvida att den såg ut som en skidbacke. Första halvlek spelade vi nerför. Bollen rullade före oss — rakt i armarna på målvakten eller bredvid målet — så vi hade just ingen kontakt med den, men andra halvlek gick det ju bättre. Publikens var trevlig och opartisk men reserverade sej något för de där konstigheterna att vi "sparkade mä huve". Då gills fällan inte, skreks det. Men domaren dömde oberörd.

En sådan domare hade vi inte när vi spelade mot Filipstads IFK. Egentligen hade vi bildat Sportklubben (som aldrig hann bli inregistrerad) som en protest mot IFK eller dess metod att låna spelare lite varstans ifrån när det — som man trodde — behövdes. Vi ansåg att det aldrig behövdes och att det var båg och lånta fjädrar. Nu lovade oss detta förnämliga IFK tio måls handikap, om vi kunde slå dem. Det gjorde vi också — med nio man så gott som hela tiden och alldeles utan handikap. 3—1 blev det. Att domaren (IFK:are) tog tillbaks två mål som han högtidligt hade blåst för och förklarade spelet oavgjort satte endast en humoristisk fläkt över den eljest nästan heroiska tillställningen. Inte mindre än fem starka utländska män hade IFK lånat (bl. a. Magnusson, Karlskoga) men vi slog ner dem i skaften. Och sällan har det varit ett sådant liv på Filipstads gamla idrottsplats. Folk hoppade högt i granarna och vrålade sin förtjusning. "Heja, heja, IFK, femton mål vi vänta på!" hejade dom ironiskt. Den matchen tog knäcken på IFK men nu hade vi fyllt på mission vi också, varföre vi — efter ett kraftigt rättarting, lade ned vapnen och återinträdde i den gamla föreningen. (IFK, alltså).

Som IFK:are, broder Starck, kommer du nog ihåg den där kalla och otroligt vindstarka novemberdagen i Karlstad — mot Göta på Regementets idrottsplats. Det blev inget vidare spel då — för vindens skull, och vi kände oss ganska vissna och vilsekomna efter det där svinaktiga "attentatet" av några utsorterade IFK:are (de egentliga initiativtagarna till den gamla lånemetoden) varigenom vi för dagen förloerade våra två starkaste forwards (Eric Peterzon och Sundqvist) men vi klarade oss 0—0 och du slet som en hund på högra backplatsen, minns jag. För att inte tala om Hackis eller Hackelman som vi också kallade honom. Kärt barn har många namn och egentligen hette han Harald Larsson och hade — liksom undertecknad, utgått ifrån juniorföreningen Svintorgskamraterna. Där nämndes han Bagar-Harald. Han hade spelat back i Sportklubben och skulle ha gjort det nu också, om jag inte tar fel, men på grund av andra omkastningar fick han gå i målet — där han ju inte var obekant förut. Det blev hans största dag i idrottsvärlden och än i dag — efter 28 år, läser han upp Nya Wermlandstidningen: "Hemmalaaget var hela tiden det överlägsna men skjutskickligheten brast betänkligt och de skott som avlevererades anammades utan vidare av Filipstadskamraternas fenomenale målvakt".

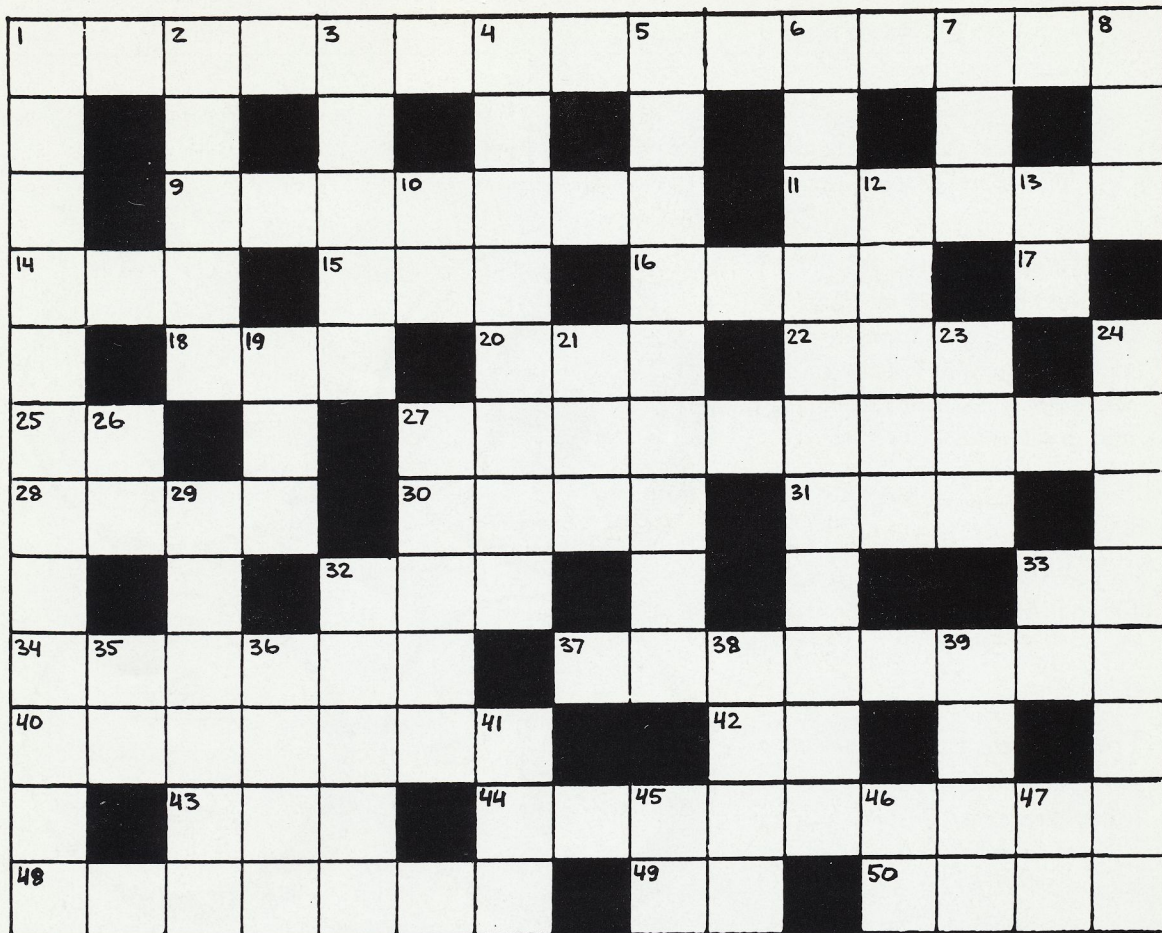
Det är så sant som det är skrivet, det

intygar

Nils Johan Einar Ferlin.

PAJAZZO-KRYZZ 1

Får det kanske lov att vara ett litet korsord med ferlinsk anknytning? Eftersom du väl inte gärna sätter saxen i din favoritmedlemstidning så går det bra att delta med en avskrift. För delta ska du absolut — det står nämligen talrika tallrikar på spel. De tre första öppnade rätta lösningarnas insändare belönas med var sin Ferlintallrik (se annonsen sid 16). Glöm inte att uppge vilket nummer du önskar om turen skulle vara framme! Ditt förslag till lösning ska vara insänt senast den 31 december 1991. Till: Poste Restante, c/o Anderson, Luntmakargatan 36, 111 37 Stockholm. Glöm inte att ange ditt namn och din adress. Lycka till!

VÅGRÄTT

1. En liten stalletdrängs enda önskan för egen del
9. Elfenbensflisa
11. Utrikiska för pajazzo
14. Snudd på slå
15. Musikalisk förkortning
16. Pseudonym för H.H. Munro som bl a skrev om det fyrkantiga ägget
17. Halvdussinet fullt
18. Lika trevlig, snäll och vanlig som sällsynt
20. Blond, brusande, brittisk bärs
22. Bra att ha ett par i rockärmen
25. Ibland ihop med och och till
27. Var Klas vars kinder av glädje blev röda när man tog hans tenor för bas
28. Tallriksrengöring m m
30. Skizza
31. Stockholmsk ära, även om tidevarv
32. Enklare embonpoint
33. Baklänges högtidligt löfte
34. Kan alla danser utom kalvodans
37. Hans pris fick Ferlin 1955
40. Den 21 dennes dog Ferlin
42. Internationell enhet
43. Åke i Nykøbing
44. Kan man utan alltför stort besvär begagnat kärnreaktorsbränsle, sägs det
48. Bastanta, brittiska brillor
49. Solvarv, om man så säger
50. Flottarens fasa

LODRÄTT

1. Som gjort för ståndcirkulation
2. Skål!
3. Omedelbart efter Nils Johan
4. Mörkbrunaktig
5. Mörkrum i Guds fotografiateljé
6. Leder stenen, elden och metmasken till
7. Basar Yassir Arafat över (när detta skrives)
8. Geografisk enhet som givit namn åt svensk stol
10. Watson, t ex eller Jekyll om så önskas
12. Upplevs inte som sådana av storstadsbilist
13. Uttorkat vattenhål i Klara
19. Längesedan strandat företag
21. Kan vara en livsfarlig lösning
23. Iväg vardagligt (enligt ordboken)
24. När Poste Restante regelbundet mängen
26. Kooperativ avisa
27. "Tack gode Gud att det är Fredag" sa han nog
29. Bygger bl a Märklin och Fleischmann
32. Språkförbistringssymbol
33. Inte speciellt eldsprutande drake
35. Initialerna initierades av Henri Dunant
36. Baskervilles, t ex
38. Alltid försedda med orvar
39. Tyskt streck i räkningen
41. Firade Fabian midsommarhelgen med
45. Svenskt uttal på bernadottarnas födelsestad
46. Födelsestad i allmänhet
47. Snö som bara vill dö

Ferlin-tallrikar

Fortfarande finns det tillgång till ca 2 500 tallrikar.

De är dock inte jämnt fördelade på de sex numren i denna samlarserie. Av nr 1-2 finns det många, medan det finns få av t ex nr 4.

Fortfarande finns det

en god chans att köpa *hela* serien för endast 650 kr inkl moms, frakt etc.

Fortfarande finns det

en god möjlighet att köpa och komplettera med *enstaka* tallrikar till enhetspriset 125 kr st inkl moms och frakt.

Fortfarande finns det

knappast någon lämpligare gåva att skänka en poesiälskare än dessa fina Ferlin-tallrikar. — Ett enkelt sätt att lösa ett presentproblem!

Fortfarande finns det

all anledning att påpeka att Nils Ferlin-sällskapet är förmånstagare i denna verksamhet, som i väsentlig grad påverkar storleken på de priser och stipendier som årligen kommer att utdelas under den närmaste tiden. — Vi hoppas på Ditt bistånd.

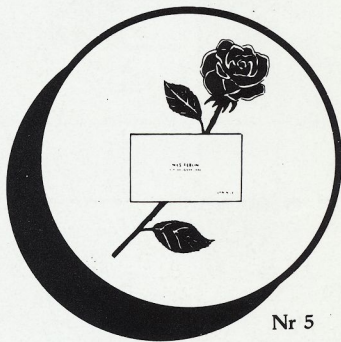
Nr 1

Nr 4

Nr 2

Nr 5

Nr 3

Nr 6

Beställ genom
Curt Enström
COULEUR konsthandel
Nybrogatan 14
114 39 Stockholm
Tel. 08-660 68 03

SYNDAFLODSTID

Till Nils Ferlin

av

Nils-Magnus Folcke

Det är föga bevänt med en hjärna,
när inte hjärtat är med.
Vem lägger en lyckostjärna
för sämja och fred?

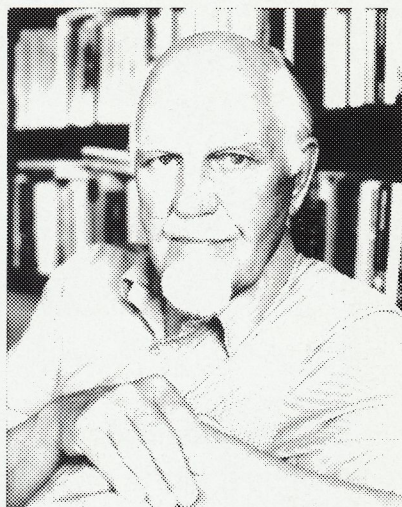
Vi har tänkt att av jordens riken
till sist få ett paradiset,
men tänkandet har i praktiken
inte klarat en slik repris.

På sin flykt över syndafloden
fann duvan visst aldrig sin kvist,
och hela den episoden
är förövrigt tämligen trist.

Vår kärlek, den objudna gästen,
beredes en bortskymd plats.
Det är späckat med kulsprutenästen
kring vårt praktfulla fredspalats.

Nils-Magnus Folcke skulle ha fyllt 100 år den 19 augusti 1991. Han var mycket läst och uppskattad under de fyra första decennierna av 1900-talet, men föll något i glömska när den mer "hårdkokta" modernismen gjorde sitt intåg i Sverige. Dock fortsatte han att skriva sin romantiska och rimmade poesi som alltid samlade en trogen läsekrets. Folcke var god vän med Ferlin och tilldelades 1968 års Ferlinpris. Han avled i slutet av år 1976. Ovanstående hommage till diktarbrodern ingår i Nils-Magnus Folckes "Gränstid" som utkom 1961.

Ferlinpristagare 1991

STIG SJÖDIN
Bonniers

Övriga Ferlinpristagare från Bonniers

1970	Ebba Lindqvist	1981	Bo Carpelan
1971	Petter Bergman	1983	Lars Forssell
1972	Sandro Key-Åberg	1985	Maria Wine
1977	Axel Liffner	1986	Bengt Emil Johnson
1978	Ingeborg Erixson och Anna Rydstedt	1987	Tomas Tranströmer
1979	Bengt Anderberg	1990	Bo Setterlind
1980	Ann Magret Dahlquist-Ljungberg	1991	Stig Sjödin

NILS FERLIN-SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

avhölls om aftonen den 25 maj på Sara Hotell Winn i Karlstad. Lokalerna omfattar såväl Café Cosmopolite som Salong Ferlin och en anse- nlig samling ferliniana. En högst passande om- givning, således! Det tyckte inte minst kom- munfullmäktiges ordförande Birgit Andersson, som hälsade välkommen:

”Vi är glada över att Nils Ferlin-Sällskapet valt att hålla sitt årsmöte just här i Karlstad — och vi hoppas att det inte är sista gången något sådant sker”, sa hon bl a, varefter hon över- räckte Karlstads kommuns hedersstandard till Sällskapets ordförande, Jenny Westerström.

Innan årsmötesförhandlingarna tog vid utlys- tes en tyst minut till åminnelse av de under året bortgångna Ferlinvännerna Tor Bergner, Gustaf Andborg, Bo Setterlind och Åke Runnquist. Därpå tolkade Henry Iserman kongenialt Bo Setterlinds dikt ”En gammal odalman”.

Årsmötet omvalde Jenny Westerström som ordförande. De ledamöter som stod i tur att av- gå enligt statuterna, Curt Enström, Olof Ögren och Esse Jansson, fick likaså förnyat förtroende. Vidare beslöt man att höja avgiften för ständigt medlemskap från 300 kronor till 500. Även den vanliga medlemsavgiften såg man sig tvungen att öka, från synnerligen modesta 60 kronor per år till (nästan lika synnerligt modesta) 75. Stu- derande ungdomar upp till 25 år (av vilka vi önskar oss ännu fler i vårt sällskap) betalar en årsavgift om 50 kronor.

Efter avklarande årsmötesförhandlingar in- tog de omkring fyrtioålet medlemmar som hör- sammat kallelsen en estimerad middag i Salong Ferlin. Den angenäma aftonen avslutades med ytterligare sång och recitation med Nils Johan Einar Ferlin i huvudrollen alltmedan skymning- en sakta föll över högst densammes födelsestad.

NYA MEDLEMMAR

Andersson, Jan, Kansligatan 5 B, 541 40 Skövde
Andersson, Mary, Bergsjövägen 81, 415 21 Göteborg
Andersson, Yngve, Augustigatan 4 A, 415 15 Göteborg
Arnbro, Torsten, Bergsättravägen 14, 181 61 Lidingö
Berndtsson, Karl-Eric, Pl 9115, 444 97 Svenshögen
Dristig, John, Lotterivägen 14, 2 tr, 126 44 Hägersten
Ekström, Eva, Bävervägen 23, 654 68 Karlstad
Elinder, Ingrid, Herrgårdsvägen 5, 652 24 Karlstad
Esberg, Rolf, Tornerplatsen 10, 1 tr, 175 30 Järfälla
Franzén, Rolf, Krokusvägen 29, 181 31 Lidingö
Fugelstad, Anders, Kungsklippan 22, 4 tr, 112 25 Stockholm
Girborn, Bengt, Belsjøparken 11, 1440 Drøbak, Norge
Göthner, Eva, Brättnegatan 3, 653 49 Karlstad
Hagberg, Olle, N. Promenaden 3 F, 222 40 Lund
Hedberg, Monica, Pl 5108, 542 00 Mariestad
Helgesdotter, Anita, Esbjörnsvägen 14 B, 738 32 Norberg
Hemming, Agneta, Luntmakargatan 35, 111 37 Stockholm
Henningson, Signe, Dalbackagatan 15, 654 69 Karlstad
Holmgren, Per-Erik, Intagsvägen 78, 163 57 Spånga
Johansson, Sture, Solskiftesgatan 3 A, 654 65 Karlstad

Järpe-Magnusson, Gundla, Lagmansvägen 11, 663 02 Hammarö
Magnusson, Bengt, Arvesgårde 21, 417 44 Göteborg
Larsson, Holger, Eriksdalsgatan 15, 541 35 Skövde
Lindgren, Annika, Lillåkersvägen 11, 181 59 Lidingö
Lundin, Lena, Bolindervägen 4, 1 tr, 175 74 Järfälla
Mårtensson, Anders, Lillmossevägen 18, 663 00 Skoghall
Nylöw, Monica, Herrhagsgatan 60, 652 21 Karlstad
Ollfors, Marcus, Hallonbergsplan 6, 172 44 Sundbyberg
Olsson, Kjell-Arne, Vällarevägen 14 C, 683 00 Hagfors
Persson, Lars Erik, Kyrkåsgatan 11 B, 416 56 Göteborg
Persson, Nisse, Solhemsvägen 6 B, 141 31 Huddinge
Ragnarsdotter, Berit, Aspgatan 6 B, 214 48 Malmö
Rauni, Vera, Kornvägen 10, 383 36 Borgholm
Strand, Rune, Kaptensgatan 14, 114 57 Stockholm
Thorstensson, Sven, Tallåsstigen 12, 141 71 Huddinge
Willerius, Rikard, Luthagesplanaden 9 B, 752 25 Uppsala
Wittrock, Hanna, Docentbacken 5, 5 tr, 104 05 Stockholm
Åkerberg, Magdalena, Vikingagatan 44, 753 34 Uppsala
Östberg, Ullastina, Stupvägen 45, 191 42 Sollentuna

KALLELSE

Alla medlemmar hälsas välkomna till
utdelningen av årets Ferlinpriser till

STIG SJÖDIN och JAN-OLOF ANDERSSON

*fredagen den 25 oktober 1991 klockan 19.00 i festvåningen
på restaurang OXEN, Malmskillnadsgatan 46*

Efter utdelningsceremonin serveras en festmiddag bestående av
nystekt ankbröst med gräddsås, smör, bröd och sallad,
ett glas vin, folköl eller bordsvatten samt kaffe med tilltugg.

Anmälan om deltagande kan endast ske genom inbetalning av 195:—
på postgiro 35 21 55-6 senast den 18 oktober 1991.

**VARMT OCH HJÄRTLIGT VÄLKOMNA
TILL EN MINNESVÄRD AFTON!**

Styrelsen

Poste Restante Medlemsblad för Nils Ferlin-Sällskapet nr 2, 1991

Ordförande: Jenny Westerström, Studentgatan 9, 223 62 LUND. Tel 046-14 90 37

Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 173 38 JÄRFÄLLA. Tel 0758-174 69

Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för medlemsbladet: Alf Olle Anderson, Luntmakargatan 36, 111 37 STOCKHOLM. Tel 08-11 15 15

Tryck: Rundqvists Boktryckeri i Göteborg

ISSN 0345—9519